

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2008

Utgiven i Helsingfors den 21 juli 2008

Nr 491

INNEHÅLL

Nr	Sidan
491 Lag om ändring av kemikalielagen	1405

Nr 491

Lag

om ändring av kemikalielagen

Given i Nådendal den 18 juli 2008

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i kemikalielagen av den 14 augusti 1989 (744/1989) 18 a §, 5 kap. samt 52 a, 64, 65, 68, 68 a, 68 b och 70 §,
av dem 18 a § sådan den lyder i lag 220/1995, 5 kap. sådant det lyder jämte ändringar, 52 a § sådan den lyder i lagarna 404/2002 och 391/2005, 65 § sådan den lyder i lag 558/1993, 68 § sådan den lyder i lag 1073/1995, 68 a § sådan den lyder i lag 1412/1992 samt i nämnda lagar 558/1993 och 1073/1995 samt 68 b § sådan den lyder i nämnda lagar 1412/1992 och 558/1993, *ändras* rubriken för 2 kap., rubriken för 4 §, 5—8, 8 a och 9 §, den svenska språkdräkten i 10 §, 41, 47, 48, 49 och 51 §, 52 § 1 och 2 mom., 55 § 1 och 2 mom., 56 § 2 mom. och 59 d §, av dem 5—7 och 49 §, 55 § 2 mom. samt 56 § 2 mom. sådana de lyder i lag 287/2006, 8 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lagar 1412/1992 och 391/2005 samt i lag 12/1997, 8 a § sådan den lyder i lagarna 136/2006 och 628/2007, 41 § sådan den lyder i nämnda lag 1412/1992, 51 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 1073/1995, 52 § 1 mom. sådant det lyder i nämnda lagar 136/2006, 404/2002 och 628/2007, 52 § 2 mom. sådant det lyder i nämnda lag 628/2007, 55 § 1 mom. sådant det lyder i lag 57/1999 och 59 d § sådan den lyder i lag 591/2001, samt
fogas till lagen nya 6 a, 6 b, 7 a, 7 b och 8 c—8 e §, en ny 40 § i stället för den 40 § som upphävts genom nämnda lag 1412/1992, till lagen en ny 49 b § samt till lagen en ny 53 § i stället för den 53 § som upphävts genom lag 893/2001, som följer:

2 kap.

Tillsynsmyndigheternas uppgifter i central-, regional- och lokalförvaltningen

4 §

Ministerier

5 §

Social- och hälsovårdens produkt tillsynscentral och Finlands miljöcentral

Tillsynen över efterlevnaden av denna lag

och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den med avseende på kemikalier, varor innehållande kemikalier och biocidpreparat som tillverkas och släpps ut på marknaden samt den riksomfattande styrningen av verkställigheten och av den kommunala kemikaliетillsynsmyndigheten ankommer på

1) Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral i fråga om förebyggande och avvärjning av skador på hälsan samt brand- och explosionsrisker som orsakas av kemikalier, och på

2) Finlands miljöcentral i fråga om förebyggande och avvärjning av kemikalieskador på miljön.

Dessutom svarar Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral för den riksomfattande styrningen av den tillsyn som länsstyrelserna utövar.

Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral och Finlands miljöcentral ska, utöver vad som föreskrivs på något annat ställe i lag, särskilt inom sina respektive ansvarsområden

1) ha tillsyn över att registrerings- och anmälningssplikterna enligt avdelning II i REACH-förordningen, skyldigheterna beträffande information enligt förordningens avdelning IV, begränsningarna enligt förordningens artikel 67 och anmälningssplikten enligt förordningens artikel 113 fullgörs,

2) besluta om åtgärder som krävs för avhjälpande av brister enligt 6 § 4 mom., 6 a § 4 mom., 7 § 5 mom. och 8 § 4 mom. som upptäckts vid tillsynen,

3) fungera som nationell kontaktmyndighet vid informationsutbytet mellan Europeiska kemikaliemyndigheten och de myndigheter som har tillsyn över efterlevnaden av denna lag,

4) delta i samarbetet mellan tillsynsmyndigheterna i EU:s medlemsländer och samordna det nationella genomförandet av tillsynsprojekt som det beslutats om inom kemikaliemyndighetens forum för tillsyn.

När kemikalier exporteras från Finland ska Finlands miljöcentral dessutom ha tillsyn över efterlevnaden av 42 § och av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 304/2003 om export och import av farliga kemikalier och Rotterdamkonventionen om förfarandet med förhandsgodkännande sedan information lämnats för vissa farliga kemikalier och bekämpningsmedel i internationell handel (FördrS 107/2004).

6 §

Arbetskyddsdistriktets arbetskyddsbyrå

Arbetskyddsdistriktets arbetskyddsbyrå ska ha tillsyn över att denna lag och de bestämmelser som har utfärdats med stöd av den följs när det är fråga om förebyggande och avvärjning av sådana skador på hälsan och sådana brand- och explosionsrisker som orsakas av användning av kemikalier i arbetet.

Arbetskyddsbyrån ska inspektera lokaler hos verksamhetsidkare som tillverkar, importerar, lagrar och använder kemikalier och varor innehållande kemikalier och övervaka att

registrerings- och anmälningssplikterna enligt avdelning II i REACH-förordningen, skyldigheterna beträffande information enligt avdelning IV i förordningen, skyldigheterna för nedströmsanvändare enligt avdelning V i förordningen, skyldigheterna beträffande användning av tillståndspliktiga ämnen enligt avdelning VII i förordningen och de begränsningar som anges i artikel 67 i förordningen fullgörs. Arbetskyddsdistriktets arbetskyddsbyrå ska dessutom ha tillsyn över efterlevnaden av bestämmelserna om klassificering och märkning av kemikalier som används i arbetet och kemikalier som tillverkas och övervaka att uppgifter om kemikalier lämnas enligt 48 a §.

Vid tillsyn, övervakning och inspektioner enligt 1 och 2 mom. ska arbetskyddsdistriktets arbetskyddsbyrå tillämpa lagen om tillsynen över arbetskyddet och om arbetskyddssamarbete på arbetsplatsen (44/2006).

Om det för avhjälpande av brister som upptäckts vid en inspektion krävs att någon annan verksamhetsidkare än den som är föremål för tillsynen vidtar åtgärder, ska arbetskyddsdistriktets arbetskyddsbyrå till denna del lämna över ärendet till de myndigheter som nämns i 5 § för behandling.

6 a §

Den regionala miljöcentralen och den kommunala miljöförhållanden

Den regionala miljöcentralen ska ha tillsyn över att de bestämmelser om förebyggande och avvärjning av kemikalieskador på miljön som finns i denna lag eller har utfärdats med stöd av den iakttas vid anläggningar där kemikalier hanteras.

Den regionala miljöcentralen ska ha tillsyn över efterlevnaden av bestämmelserna i artikel 37 i REACH-förordningen om att lämna information om användningsförhållanden och säkerhetsåtgärder beträffande ämnen, bestämmelserna i avdelning VII i den förordningen om användning av tillståndspliktiga ämnen och bestämmelserna om de begränsningar som anges i artikel 67 i den förordningen. Den regionala miljöcentralen ska i detta syfte inspektera lokaler hos verksamhetsidkare som tillverkar, lagrar och använder kemikalier.

Den kommunala miljöförhållanden ska, för avvärjning av kemikalieskador på

miljön, utöva tillsyn över efterlevnaden av REACH-förordningen i samband med tillsynen enligt miljöskyddslagen. Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten har vid fullgörandet av denna uppgift de befogenheter som anges i kap. 13 i miljöskyddslagen.

Om det för avhjälpande av brister som upptäckts vid en inspektion krävs att någon annan verksamhetsidkare än den som är föremål för tillsynen vidtar åtgärder, ska den regionala miljöcentralen och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten till denna del lämna över ärendet till de myndigheter som nämns i 5 § för behandling.

Dessutom ska den regionala miljöcentralen styra och övervaka den kommunala kemikalietillsynsmyndighetens verksamhet inom tillsynen över efterlevnaden av denna lag när det är fråga om att förebygga och avvärja kemikalieskador på miljön.

6 b §

Länsstyrelsen

Länsstyrelsen ska styra och övervaka de kommunala kemikalietillsynsmyndigheternas verksamhet inom tillsynen över efterlevnaden av denna lag när det är fråga om att förebygga och avvärja sådana skador på hälsan och sådana brand- och explosionsrisker som orsakas av kemikalier. Dessutom ska länsstyrelsen bedöma och utvärdera de kommunala tillsynsplaner som avses i 7 b §.

7 §

Den kommunala kemikalietillsynsmyndigheten

Uppgiften som kommunal kemikalietillsynsmyndighet fullgörs av kommunstyrelsen, om inte detta i en instruktion har uppdragits åt någon nämnd eller något annat organ. Fullmäktige kan ge den kommunala kemikalietillsynsmyndigheten rätt att överföra behörighet på en tjänsteinnehavare som lyder under den. Den kommunala kemikalietillsynsmyndigheten har dock inte rätt att överföra sin behörighet i fråga om godkännandet av den tillsynsplan som avses i 7 b § på en tjänsteinnehavare som lyder under den.

En kommun kan med en annan kommun eller en samkommun komma överens om att

en uppgift som enligt denna lag ska skötas av kommunen eller en myndighet i kommunen och där behörighet kan överföras på en tjänsteinnehavare, anförtros en annan kommuns eller samkommuns tjänsteinnehavare som sköter uppgiften under tjänsteansvar. En samkommun kan ingå ett avtal som avses ovan med en annan samkommun, om medlemskommunerna i samkommunen har gett sitt samtycke.

Den kommunala kemikalietillsynsmyndigheten ska ha tillsyn över att denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den följs, när det är fråga om utsläppande på marknaden och detaljförsäljning av kemikalier. Den kommunala kemikalietillsynsmyndigheten ska särskilt inspektera lokaler hos sådana verksamhetsidkare som på marknaden släpper ut kemikalier som är avsedda att säljas till konsumenter eller som bedriver detaljförsäljning av kemikalier.

Den kommunala kemikalietillsynsmyndigheten ska, utöver att den deltar i tillsynsprojekt enligt 8 d §, delta i genomförandet av andra riksomfattande tillsynsprojekt och särskilt övervaka att

1) kemikalier som släpps ut på marknaden har klassificerats och förpackats och att deras emballage försetts med märkningar i enlighet med denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den,

2) verksamhetsidkarna har skickat in de uppgifter som avses i 48 a § 2 mom. till det kemikalieproduktregister som Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral för,

3) de skyldigheter att tillhandahålla och vidarebefordra information som avses i artiklarna 31—33 i REACH-förordningen fullgörs,

4) begränsningarna enligt artikel 67 i REACH-förordningen iakttas, och

5) de bestämmelser om detaljförsäljning av farliga kemikalier som finns i denna lag eller har utfärdats med stöd av den iakttas.

Om det för avhjälpande av brister som upptäckts vid en inspektion som den kommunala kemikalietillsynsmyndigheten förrättat krävs att någon annan verksamhetsidkare än den som är föremål för tillsynen vidtar åtgärder, ska den kommunala kemikalietillsynsmyndigheten till denna del lämna över ärendet till de myndigheter som nämns i 5 § för behandling.

7 a §

Riksomfattande tillsynsprogram

För styrningen av tillsynen enligt denna lag och verkställigheten av denna lag och för samordningen av de kommunala kemikalietillsynsmyndigheternas åtgärder ska Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral och Finlands miljöcentral utarbeta ett riksomfattande tillsynsprogram.

Tillsynsprogrammet ska åtminstone innehålla följande:

1) en allmän definition av innehållet i kontrollerna,

2) grunderna för riskvärderingen av de olika tillsynsobjekten och för hur kontrollfrekvensen för objekten bestäms,

3) metoder för utvärdering av de tillsynsplaner som avses i 7 b §, och

4) metoderna för utvärdering av tillsynsprogrammet.

Tillsynsprogrammet ska ses över vid behov, dock minst vart tredje år.

Tillsynsprogrammet enligt denna lag utgör en del av det riksomfattande tillsynsprogrammet för miljö- och hälsoskyddet, i vilket ingår också de andra riksomfattande tillsynsprogram om vilka det föreskrivs i miljö- och hälsoskyddslagstiftningen.

I tillsynsprogrammet är det möjligt att besluta om att genomföra också harmoniserade tillsynsprojekt som Europeiska kemikaliemyndighetens forum för tillsyn har beslutat om och som genomförs nationellt.

Närmare bestämmelser om utarbetandet av tillsynsprogrammet och om dess innehåll utfärdas genom förordning av statsrådet.

7 b §

Kommunala tillsynsplaner

För den regelbundna tillsyn som den kommunala kemikalietillsynsmyndigheten utövar enligt lag ska kommunen utarbeta och godkänna en tillsynsplan som är sådan att det genom iakttagande av den säkerställs att tillsynen är av hög kvalitet och förebygger skador på hälsan och miljön samt brand- och explosionsrisker.

Tillsynsplanen ska åtminstone innehålla följande:

1) en definition av innehållet i kontrollerna,

2) kontrollfrekvensen för tillsynsobjekten, och

3) utvärdering av tillsynsplanen.

Den kommunala tillsynsplanen ska beakta det riksomfattande tillsynsprogrammet enligt 7 a §. Tillsynsplanen ska ses över vid behov, dock minst vart tredje år.

Närmare bestämmelser om innehållet i tillsynsplanerna, de kontroller som ingår i tillsynsplanerna, kontrollfrekvensen för tillsynsobjekten, provtagning och utvärdering av tillsynsplanerna utfärdas genom förordning av statsrådet.

8 §

Tullverket

Tullverket ska utöva tillsyn över efterlevnaden av de bestämmelser om import och export av kemikalier som finns i denna lag eller har utfärdats med stöd av den.

Tullverket ska i synnerhet övervaka att

1) registreringar och anmälningar enligt avdelning II i REACH-förordningen har gjorts när ämnen och preparat och varor som innehåller ämnen importeras till Finland från länder utanför Europeiska unionen,

2) tillstånd enligt avdelning VII i REACH-förordningen har beviljats när tillståndspliktiga ämnen och preparat som innehåller sådana importeras till Finland från länder utanför Europeiska unionen, och

3) förbud och begränsningar enligt artikel 67 i REACH-förordningen iakttas när ämnen och preparat och varor som innehåller ämnen importeras till Finland från länder utanför Europeiska unionen.

Vid tillsyn och övervakning enligt 1 och 2 mom. ska tullverket tillämpa tullagen (1466/1994).

Om det för avhjälpan av brister som upptäckts vid en inspektion som tullverket förrättat krävs att någon annan verksamhetsidkare än den som är föremål för tillsynen vidtar åtgärder, ska tullverket till denna del lämna över ärendet till de myndigheter som nämns i 5 § för behandling.

8 a §

Konsumentverket

Konsumentverket ska ha tillsyn över att vissa begränsningar enligt artikel 67 i

REACH-förordningen som gäller varor som marknadsförs till konsumenter iakttas.

Vid tillsyn enligt 1 mom. ska Konsumentverket tillämpa lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet (75/2004).

Närmare bestämmelser om de begränsningar som Konsumentverket har tillsyn över utfärdas genom förordning av statsrådet.

8 c §

Tillsyn över vissa av Europeiska gemenskapens förordningar

De tillsynsmyndigheter som nämns ovan i detta kapitel ska inom sina respektive ansvarsområden utöva tillsyn också över efterlevnaden av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 648/2004 om tvätt- och rengöringsmedel och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 850/2004 om långlivade organiska föreningar och om ändring av direktiv 79/117/EEG.

8 d §

Europeiska kemikaliemyndighetens tillsynsprojekt

De tillsynsmyndigheter som nämns ovan i detta kapitel ska delta i de harmoniserade tillsynsprojekt som Europeiska kemikaliemyndighetens forum för tillsyn har beslutat om.

8 e §

Behöriga myndigheter som avses i vissa av Europeiska gemenskapens förordningar

Finlands miljöcentral är behörig myndighet enligt artiklarna 5, 7, 8, 10, 11 och 15 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 648/2004 om tvätt- och rengöringsmedel. Dessutom är Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral behörig myndighet enligt artiklarna 10, 11 och 15 i den förordningen i fråga om förebyggande och avvärjning av sådana skador på hälsan som orsakats av tvätt- och rengöringsmedel och i fråga om överensstämmelse med principerna för god laboratoriesed enligt artikel 8 i den förordningen.

Finlands miljöcentral är behörig myndighet enligt artikel 15 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 850/2004 om lång-

livade organiska föreningar och om ändring av direktiv 79/117/EEG.

Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral och Finlands miljöcentral är inom sina respektive ansvarsområden behöriga myndigheter enligt artikel 121 i REACH-förordningen.

9 §

Bemyndigande att utfärda förordning

Närmare bestämmelser om tillsynsmyndigheternas uppgifter och uppgiftsfördelning och om samarbetet mellan tillsynsmyndigheterna kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

10 §

Kemikalier

I denna lag avses med kemikalier grundämnen och kemiska föreningar av dessa, sådana de förekommer i naturen eller industriellt producerade (*ämnen*), samt blandningar av två eller flera ämnen (*preparat*).

40 §

Begränsning av detaljförsäljning av kemikalier och skyldighet att lämna uppgifter

En kemikalie får inte överlåtas i detaljhandeln, om det är uppenbart att användningen av den kan medföra särskild risk för hälsan.

Den som tar emot en hälsofarlig kemikalie är skyldig att lämna överlåtaren behövliga uppgifter om mottagaren, användaren och användningssyftet.

41 §

Bemyndigande att utfärda förordning

Genom förordning av statsrådet kan det föreskrivas närmare om

1) villkoren med avseende på förpackning, förvaring, märkning eller åldersgränser för detaljförsäljning och annan överlåtelse av farliga kemikalier och kemikalier som annars orsakar hälsoskada,

2) förutsättningarna för överlåtelse av hälsofarliga kemikalier från apotek,

3) fullgörandet av skyldigheten för den som tar emot en hälsofarlig kemikalie att lämna uppgifter.

47 §

Rätt att få uppgifter och företa kontroller

En tillsynsmyndighet har rätt att för tillsynen över iakttagandet av denna lag samt de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den få de uppgifter som den behöver av verksamhetsidkaren, den som äger kemikalien och den som har förpliktelser enligt denna lag samt de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den.

Tillsynsmyndigheten får, utom i lokaler som används för permanent boende, företa kontroller som behövs för tillsynen över att denna lag samt de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den iaktas.

48 §

Rätt att få prov och undersökningsrätt

Om en tillsynsmyndighet inte annars får tillgång till uppgifter om en kemikalie, har den rätt att av verksamhetsidkaren utan ersättning få ett sådant till kvantiteten skäligt prov av kemikalien eller av en vara som innehåller kemikalien som behövs för att företa undersökningar och klarlägga om bestämmelserna i denna lag har iakttagits. När kemikaliens beskaffenhet eller sammansättning eller någon annan egenskap hos den då undersöks, ska verksamhetsidkaren betala de skäliga kostnaderna för undersökningarna.

Innan undersökningarna inleds ska verksamhetsidkaren ges tillfälle att bli hörd. Undersökningsresultaten ska delges verksamhetsidkaren.

49 §

Tillsynsmyndigheternas skyldigheter att samarbeta

De myndigheter som med stöd av denna lag eller andra författningar eller rättsakter utövar tillsyn över kemikalier har utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att av varandra få upplysningar som behövs med avseende på tillsynen och rätt att använda varandras prov vid behövliga undersökningar. I fråga om personuppgifter gäller rätten till upplysningar endast nödvändiga uppgifter.

Tillsynsmyndigheterna ska samarbeta med varandra för undvikande av överlappande kontroller alltid när det är ändamålsenligt och möjligt. I detta syfte ska tillsynsmyndigheterna informera varandra om sina planer beträffande tillsynen.

Den kommunala kemikalietillsynsmyndigheten och länsstyrelsen är skyldiga att på begäran utan ersättning lämna Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral och Finlands miljöcentral de övriga uppgifter om kontroller, kontrollåtgärder, kontrollpersonal, avgifter och tillsyn som behövs för styrningen, uppföljningen, rapporteringen och statistiken i fråga om tillsynen enligt denna lag. Uppgifterna ska lämnas till Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral och Finlands miljöcentral på det sätt som dessa bestämmer särskilt.

Närmare bestämmelser om tillsynsmyndigheternas anmälningsskyldighet och skyldighet att lämna uppgifter kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

49 b §

Anlitande av expert

När en tillsynsmyndighet genomför tillsyn enligt denna lag får den anlita en kompetent utomstående expert för att klarlägga en omständighet som är av betydelse för tillsynen.

10 kap.

Tvångsmedel och påföljder

51 §

Vite och hot om tvångsutförande

Tillsynsmyndigheten kan förena ett förbud eller en föreskrift som den meddelar med stöd av denna lag med vite eller med hot om att den försummade åtgärden utförs på den försumliges bekostnad.

I ett ärende som gäller vite eller hot om tvångsutförande tillämpas viteslagen (1113/1990).

Kostnaderna för en åtgärd som tillsynsmyndigheten har låtit vidta betalas i förskott av statens medel eller, om åtgärden grundar

sig på ett beslut av en kommunal myndighet, av kommunens medel. Kostnaderna får drivas in hos den försumlige utan dom eller beslut i enlighet med vad som föreskrivs i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

52 §

Kemikalieförseelse

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

1) försummar sin skyldighet att ansöka om godkännande som avses i 25 §, att ansöka om registrering som avses i 30 c § eller att ansöka om tillstånd eller göra en anmälan som avses i 30 e §,

2) försummar den anmälningsskyldighet som föreskrivs i 42 § 3 mom. eller den i artiklarna 7, 9, 13, 14 och 16 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 304/2003 om export och import av farliga kemikalier föreskrivna skyldigheten att lämna information om export av kemikalier, försummar att ge information om transitering enligt artikel 15 i den förordningen eller bryter mot ett beslut av det i artikel 13 i den förordningen avsedda destinationslandet eller mot det i artikel 14 i den förordningen avsedda exportförbudet,

3) bryter mot vad som i artiklarna 3 och 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 648/2004 om tvätt- och rengöringsmedel bestäms om utsläppande på marknaden av tvätt- och rengöringsmedel och tensider för tvätt- och rengöringsmedel eller vad som i artikel 7 i den förordningen bestäms om testningskrav eller försummar sin skyldighet enligt artikel 9 i den förordningen att tillhandahålla information, eller

4) bryter mot ett förbud eller en begränsning enligt artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 850/2004 om långlivade organiska föreningar och om ändring av direktiv 79/117/EEG eller underlåter att iaktta bestämmelserna om lager i artikel 5 i den förordningen,

ska, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för *kemikalieförseelse* dömas till böter.

Om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag ska för kemikalieförseelse dömas också den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot vad som enligt REACH-förordningen

1) i artiklarna 5—7, 9, 11 och 17—19 bestäms om registreringsplikt och skyldighet att lämna in anmälan till Europeiska kemikaliemyndigheten,

2) i artiklarna 14 och 37—39 bestäms om skyldighet att bedöma och rapportera kemikaliesäkerheten samt om tillämpningsskyldighet och skyldighet att delge information,

3) i artiklarna 22, 24, 40, 41, 46 och 66 bestäms om skyldighet att tillhandahålla Europeiska kemikaliemyndigheten information,

4) i artikel 31 bestäms om skyldigheter som gäller säkerhetsdatablad och den information i säkerhetsdatabladet som ska tillhandahållas mottagaren,

5) i artikel 32 bestäms om skyldighet att vidarebefordra information om ämnen och preparat,

6) i artiklarna 33 och 34 bestäms om skyldighet att vidarebefordra information eller i artikel 35 bestäms om arbetstagarnas tillgång till information,

7) i artikel 36 bestäms om skyldighet att spara information eller göra den tillgänglig för den behöriga myndigheten eller Europeiska kemikaliemyndigheten,

8) i artikel 49 bestäms om att lämna ytterligare information till den behöriga myndigheten,

9) i artikel 56 bestäms om förbud mot utsläppande på marknaden eller användning utan ett uttryckligt tillstånd som Europeiska kemikaliemyndigheten utfärdat för ämnet i fråga, eller

10) i artikel 67 bestäms om att iaktta en begränsning enligt bilaga XVII som gäller ett ämne som sådant eller ingående i ett preparat eller en vara.

53 §

Hänvisningsbestämmelser om straff samt straffrättsligt tjänsteansvar för experter som bistår tillsynsmyndigheter

Bestämmelser om straff för hälsobrott som har begåtts i strid med denna lag eller i strid med bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den finns i 44 kap. 1 § i strafflagen (39/1889).

Bestämmelser om straff för miljöförstöring som har begåtts i strid med denna lag eller i strid med bestämmelser som utfärdats med

stöd av den finns i 48 kap. 1—4 § i strafflagen.

På experter som avses i 49 b § ska bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar tillämpas när de utför biträdande uppgifter som anknyter till tillsynsverksamheten.

55 §

Ändringssökande

I ett beslut som en kommunal tjänsteinnehavare har fattat med stöd av denna lag får ändring inte sökas genom besvär. Den som är missnöjd med beslutet har rätt att få det prövat av den nämnd eller det organ som avses i 7 §. Yrkande på rättelse i beslutet ska göras skriftligen inom 14 dagar från delfäendet av beslutet. Till beslutet ska fogas anvisningar om hur yrkande på rättelse ska ges in till organet för behandling. Yrkandet på rättelse ska behandlas utan dröjsmål. I ett beslut som rättelsemyndigheten har fattat får ändring sökas på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

I ett beslut som en annan myndighet har fattat med stöd av denna lag får ändring sökas på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen. I beslut som gäller tillsynsplaner enligt 7 b § och taxor enligt 60 § 2 mom. får ändring sökas genom besvär med iakttagande av vad som föreskrivs i kommunallagen (365/1995).

Nådendal den 18 juli 2008

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Liisa Hyssälä*

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 491, 1 ark

EDITA PRIMA AB, HELSINGFORS 2008

EDITA PUBLISHING AB, HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA

ISSN 1456-9663

56 §

Verkställighet

Ett beslut om en tillsynsplan enligt 7 b § är verkställbart även om det överklagas, om inte besvärsmyndigheten beslutar något annat.

59 d §

Användning av generiskt namn på en kemikalie och hemlighållande av exakta namn

De exakta kemiska namn på farliga ämnen som krävs vid märkning av emballage till och i säkerhetsdatablad för kemikalier kan anges som generiska namn när den fara som ämnet orsakar är obetydlig. Närmare bestämmelser om när faran kan anses vara obetydlig, förfarandena i samband med anmälan av namn och Social- och hälsovårdens produkttillsynscentrals rätt att godkänna ansökningar om användning av generiskt namn utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

Denna lag träder i kraft den 21 juli 2008. De bestämmelser i 21 § 2 mom. och 23 § som upphävs ska tillämpas till och med den 31 juli 2008.

Det som i 5 § 3 mom., 6 § 2 mom., 6 a § 2 mom., 7 § 4 mom., 8 § 2 mom. och 8 a § 1 mom. i denna lag bestäms om tillsyn över begränsningar enligt artikel 67 i REACH-förordningen tillämpas först från och med den 1 juni 2009.